

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Armogastvs, & Satyrvs. 29. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

audebit nemo. Quidam forsitan secus interpreta-
buntur, & ridebunt virtutem ac pietatem tuam:
sed sine dementes insanire; imò lætare, nam Chri-
stianus, cùm matè habetur à mundo, diligitur à Deo.
Ignat. Mart.

S. ARMOGASTVS, & SATYRVS.

29. Martii.

*Si ergò non vigilaveris, veniã ad te
tanquam fur, & nescies, quã horã
veniam ad te. Apoc. cap. 3.*

AMbos Geiserici Arriani Regis furor af-
flicxit, etſi SATYRUS regiæ domûs Pro-
curator, ARMOGASTUS Comes eſſet. Et
SATYRO quidem, ni ad perfidiam regis mo-
res ſuos etiam ipſe componeret, ob oculos
ponebantur officii, bonorum & liberorum
ſpoliationes, magna ſemper apud aulicos
momenta; Iplã adeò Conjunx ultimæ ſortis
homini, & qui camelos agebat, ad ludibriũ
jam fuerat deſtinata. Sed facilè deſpicere hæc
omnia poterat SATYRUS, qui oculos cœlo
deſixerat. Illa expugnare ferreum poterant
animum: ſupplex marito conjunx & juncta
matri

matri Liberorum cohors, firmissima acies:
 structæ deinde ante pedes insidiæ; infans,
 inquam, abjectus, minimus ille, sed maxi-
 mus apud patrem orator: confusæ denique
 omnium in unum lachrimæ gemitusq; po-
 tentissima apud domesticos tela. Perstitit
 tamen inconcussus SATYRUS, & objurgavit
 etiam intempestivam suorum pietatem, ut
 quæ impium in DEVM esse juberet. Ita ab
 officio dejectus omnibusq; exutus, in exi-
 lium nihil præter innocentiam extulit, & fi-
 dem DEO servatam. Iam ARMOGASTUS
 cum nervis tibiæ, & frons torquerentur;
 nervo altero hos & fortiori (Cruce) non
 semel rupit. E pedibus suspensus dormire
 poterat videri. Ad sabulum cruentum dam-
 natus, virum in arenâ se præstitit; bobus
 pascendis præfectus, dignum hunc Martyre
 Magistratum censuit esse. Mortuus quoq;
 tumulari, tamen non nisi sub arbore voluit.
 Sed egesta sub hac humus sarcophagum è
 marmore ostendit tam splendidum magni-
 ficumq; , ut invidere tumulum
 pastori Reges potuerint.

Ex *Vitæ, Vitæ.*

MEDIT

De preparatione ad mortem.

1. **O**Mnis vita ad mortem debet esse preparatio, quoniam bona mors res est momenti omnium maximis; imò cætera nugæ sunt, si cum morte componantur. Quomodo te paras ad mortem? An vivis ut moriturus? Tibi fortè vitam polliceris longiorem? Deinceps prima tuarum curarum sit, parare necessaria ad magnam æternitatis viam, ne imparatus cogaris discedere. *Paratos nos inveniat extrema necessitas, quæ sapè pravenit imparatos.* Euch.

2. Morieris, non ignoras, sed semel duntaxat, & in hæc unica morte tum felix, tum infelix tua vertitur æternitas. Non hîc agitur de levis cujusdam boni jacturâ, sed de jacturâ omnium gravissimâ, quodque considerandum magis, irreparabili. O mors metuenda! An est quisquam, qui te diligenter meditetur, quin mundi fugiat pericula, seq; arctiori vinculo DEO conjungat?

3. Ut piè ac sanctè moriaris, piè ac sanctè vive. Nunquam indormias Peccato mortali, Manè, dum surgis, subeat animum hæc cogitatio: *Fortè non victurus sum ad occasum solis: & dum lectulum petis: Eodem forsàn linteo mortuus involvar, in quo dormiturus sum.* Interdum sic te interroga: *Essennè nunc ad mortem paratus? Nihil ita quotidie ut mortem homines vident, nihil ita obliviscuntur ut mortem.* Euch.

S. REG.